

De intelligentietest

Intelligentietesten, zoals de WISC III, WPPSI III en de RAKIT bestaan vaak uit twee overkoepelende onderdelen: een verbaal (met taal) en een performaal (zonder taal) deel.

Binnen het verbale gedeelte wordt het talig redeneervermogen, maar ook algemene kennis en maatschappelijk inzicht van het kind onderzocht. Bij dit onderdeel wordt nagegaan of het kind talige opdrachten begrijpt, gevraagde informatie uit zijn geheugen te halen en of het in staat is zijn denken op een kernachtige en duidelijke manier te verwoorden.

Het performale deel van het intelligentieonderzoek heeft te maken met het ruimtelijk inzicht en de ruimtelijke planning en handigheid. Ook logisch redeneren op basis van abstract en betekenisvol materiaal en afbeeldingen, sociaal inzicht en volgehouden aandacht worden zo in kaart gebracht. In dit tweede gedeelte speelt tenslotte de psychomotorische snelheid een belangrijke rol.

Er bestaan ook non-verbale intelligentietests, zoals de SON-R 2½ -7 en 5½ -17 die vooral worden gebruikt om de intellectuele mogelijkheden te onderzoeken van kinderen met een auditieve handicap of van kinderen met spraak- en taalstoornissen.

In de (mondelijke) rapportage van de behandelend psycholoog of orthopedagoog krijgt u een beeld van de sterke kanten van uw kind en laat ook zien met welke vaardigheden u of uw kind meer moeite heeft.

Kinderen ervaren een intelligentietest als prettig. Er is een afwisseling tussen de verbale en performale onderdelen waarbij de eerste onderdelen doorgaans als 'makkelijk' worden ervaren.

